

ÚTI BESZÁMOLÓ

Novotny Katalin

Szegedi Deák Ferenc Gimnázium

„Élmény a tanárnak, élmény a diáknak”

ERASMUS+ KA1 mobilitási pályázatban szereplő az

Alpha College of English által szervezett

English Language Training + Practice of CLIL (REF: OTC03.1)

kurzusról

2019. július 14. – 2019. július 28.

Dublin, Írország

A Szegedi Deák Ferenc Gimnázium ebben az évben ötödször pályázott és ebből negyedszer sikeresen az Erasmus+ pályázaton, idén 31 pedagógus nyerte el az ösztöndíjat, részben KA1, részben a job shadowing területén. A mobilitási program keretében egy- és kéthetes angol, francia, német és olasz nyelvű továbbképzéseken veszünk részt Angliában, Írországból, Máltán, Németországban, Ausztriában, Franciaországban és Olaszországban 2019 júniusában, júliusában és augusztusában. A kurzusok célnyelvi, digitális és módszertani kompetenciák, CLIL, 21. századi oktatás, helyi kultúra, valamint nyelvtanfolyamok köré szerveződnek.

Én 2019. július 14. és július 28. között vettem részt tanárok számára meghirdetett kéthetes angol nyelvi és CLIL kurzuson, melyet az Alpha College of English szervezett. Július 14-én érkeztem meg Dublinba az Aer Lingus, ír repülőgéptársaság járatával, vissza a Ryanair és a Wizz Air járatával jöttem. Szállást az Airbnb-nél foglaltunk az egyik kollégámmal, aki egy másik kurzuson vett részt ugyanebben az időintervallumban, egy fiatal párnál laktunk körülbelül félórányi járóföldre az iskolánktól.

A foglalkozásaink 9:00 és 16:00 óra között zajlottak, egy 20 perces és egy egyórás szünettel. Ezeket az időpontokat percre pontosan és szigorúan betartották tanáraink. Az első nap első másfél órája tudásfelméréssel, tájékoztatással telt, írásbeli és szóbeli teszt döntötte el, ki milyen csoportba kerül. Nagyon sok középiskolás korosztályú tanulni vágyó diák volt a nyelvtanfolyamokra jelentkezők között, a többségük olasz és spanyol. A csoportok kialakításánál a szervezők ügyeltek arra, hogy a felnőtteket külön csoportba tegyék, így én 10 társal fogtam hozzá az angoltudásom elmélyítéséhez, a csoportot B1 szintűnek titulálták, de a tanáraink szerint sem voltunk teljesen egy szinten. Mégis, azt gondolom, jobban tudtunk társalogni az életkor és az érdeklődés közös volta miatt, mintha pont annyit tudtunk volna az igeidőkről, de egyetlen közös témánk, tapasztalatunk sem lett volna. A csoportomban négy olasz, három francia, egy finn, egy német és egy lengyel angolt tanulni akaró felnőtt volt rajtam kívül, mindannyiukat nagyon kedves embereknek ismertem meg.

Az angol nyelvtanfolyamon minden nap két különböző tanárral dolgoztunk 9:00-13:00 között. Első héten Kasia és Deirdree, második héten Deirdree és Mark tanított minket elsősorban a segédigék és a feltételes mód használatára, emellett a társalgási témáink változatosak voltak, a zárónapon pedig kis prezentációt is tartottunk a kedvenc elfoglaltságunkról, és ezt kihasználva többen is úgy döntöttünk, azt az országot is bemutatjuk kicsit, ahonnan jöttünk. Engem az inspirált erre, hogy az első héten nem teljesen volt világos néhány csoporttársamnak, hogy Bulgária és Magyarország két külön állam.

Délután a CLIL módszertanával foglalkoztunk, itt már csak előbb öten, később négyen voltunk. A velem két hétig együtt dolgozó három kolléga közül kettővel pedig a nyelvi kurzuson is együtt tanultunk, a negyedik tanár a Cseh Köztársaságból jött. Tanáraink az Alpha College of English „arca”, Katie és az egyik legtemperamentumosabb tanár, Rachel voltak. Igazán jó példát mutattak abból, hogyan kell kitölteni 120 percnyi órát kemény munkával úgy, hogy mindig teljesíthető feltételeket állítsanak; az elméletet, a gyakorlatot és az ismétlést úgy váltogatni, hogy valódi élményközpontú tanulásnak legyünk a megismerői – váltogatva a tanári és a tanulói kalapot a fejünkön. Odaadásuk, szorgalmuk, segítőkészségük nagyon inspiráló volt számomra.

A kurzus befejezése óta a velem együtt angolt tanulókkal egy angolos önképzőkört alakítottunk már a hazatértünk után egy héttel, a lengyel kolléganővel pedig egy, az iskoláink közötti szorosabb együttműködést terveztünk megvalósítani.

Az eddigiekből talán érzékelhető volt, hogy igen kevés szabadidővel rendelkezhettem (az angolórákon igen sok házi feladatot is kaptunk, és egy regényt is ki kellett olvasnunk), de mindenképpen fontosnak találtam, hogy az ír kultúrával és a „smaragd sziget” természeti kincseivel megismerkedjem. Erre a hétköznapokon nehezen, a hétvégén könnyebben szakítottam időt. Így megismerkedtem a templomok különös sorsával, a protestáns/katolikus kapcsolattal, a híres Trinity College-dzsel, a Nobel-díjas írók emlékeivel, Chester Beatty fantasztikus könyvtárával, a zene állandó jelenlétével és a gasztrokultúrával is. Nagyon szimpatikus volt számomra az, hogy mennyire elfogadó nagyváros Dublin, mennyi kultúra, mennyi érték érkezik a világ minden tájáról érkező bevándorlókkal és az itt központokat üzemeltető legnagyobb világcégekhez dolgozni érkezőkkel; valamint hogy ez mind milyen összhangot alkot. A zöldsziget-jelleg megmutatkozott a főváros arculatában is: rengeteg és hatalmas park, vízparti sétaút színezte az amúgy sem épületmonstrumokkal elcsúfított város utcáit, ám a ma olyan gazdag ország fővárosában lépten-nyomon találkozhatunk a 19. századi nyomor, éhínség emlékeivel is – talán ez ad nekik most is erőt ahhoz, hogy valóban nagyok lehessenek. A hétvégén és az utolsó szombaton nagyobb utakra vállalkozhattam: Howth természeti kincseit, a Bray-Greystones tengerparti turistautat és Kilkenny csodás kis városát és történelmét ismerhettem meg.

Ismereteimet, élményeimet meg tudom és meg fogom majd osztani kollégáimmal és tanítványaimmal, és ezúton szeretném kifejezni köszönetemet a Tempus Alapítványnak az ösztöndíjért, illetve a KLIK Szegedi Tankerületének a segítségért a továbbképzés megvalósításában.

Szeged 2019. augusztus 08.

Novotny Katalin